

Ds. Reitze van Giffen
(1859-1938)

Predicatie gehouden op 2 augustus 1923
bij de huwelijksdienst van zijn zoon
David Flud van Giffen en Elly Frederstorf
en zijn dochter
Eelkje van Giffen met Johannes de Jongh

in de Gereformeerde Kerk van Bloemendaal.

Elly Fredestorf.

Johannes de Jongh
Huwelijksinzegening

Tekst Jozua 24:15 ^b

Ps 81: 12

Geliefde gemeente!

Jozua 24: 1-15

Een hartelijk welkom roepen wij toe gij allen, die als familieleden en vrienden dezer Echtelieden alhier in het huis des Heeren aanwezig zijt om getuige te zijn van hun huwelijksinzegening. Eene begeerig wijs en verstandig om meer dan eene rede is het voorwaar, dat deze voor den burgerlijken stand reeds gehuwde echtelieden nu ook begeeren, dat God de Heere, schepper van hemel en aarde, die in den weg zijner aanbiddelijke Voorzienigheid U als Echtelieden heeft vereenigd nu ook zijn onmisbaren zegen schenke over uw huwelijk. Den Heere te kennen in al uwe wegen blijft steeds een dure plicht; doch in zonderheid in zulk /

een gewichtige aangelegenheid als het huwelijk is. ~~Wanneer~~ Waar gij ~~nu~~ straks lief en leed met elkaar zult deelen, daar is ~~er~~ voor de toekomst die u wacht een dichte sluier geschoven. Het is u onbekend of ~~veelal~~ straks in uw huwelijksleven de zon van voorspoed U zal beschijnen dan wel of slag op slag tegenheên U wachten. O, deze onzekerheid aangaande de toekomst veroorzaakt veelal een bang gevoel, nu gij als Echtelieden wellicht in een lange reeks van jaren, straks lief en leed met elkaar zult deelen. En wat is het, dat die bange vrees als zoovele nevelen uit uwe zielen verdrijft. Dit: te weten dat gij een Verbonds God tot uwe hulpe hebt, die in alle moeitevolle omstandigheden des levens u redding en verlossing kan en wil schenken, een God zoo machtig, dat geen schepsel Hem kan weerstaan of zeggen: Wat doet Gij? Maar ook een God zoo getrouw, die degenen, die Hem vreezen en dienen, niet kan vergeten noch verlaten, al veran /

derde de aarde ook van hare plaats. Vandaar antwoordt Hij Zion, als zij klaagt. *De Heere heeft mij verlaten en de Heere heeft mij vergeten:* Kan ook eene vrouw hare zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over de vrucht haars buiks? Ofschoon deze vergate, zoo zal ik u toch niet vergeten. Deze God te vreezen en Hem te dienen ~~dat~~ geeft een voorrecht zoo onuitsprekelijk groot als de wereld in de verste verte niet kan bevroeden, ~~de~~ ~~wijl~~ terwijl een geloovige in Hem altijd een toevlucht heeft, in zonderheid als hij ~~ook~~ omringd is door tegenspoên, of als de benauwdheden zijns harten zich wijd hebben uitgestrekt. Tot die vreeze des Heeren wekte een Jozua de getrouwe dienstknecht des Heeren het volk van Israel op als hij zeide in Jozua 24: 1-4 *En nu vreest den Heere en dient Hem in oprechtheid en waarheid en doet weg de goden, die uwe vaders gediend hebben aan gene zijde der rivier en in Egypte en dient den Heere.* Immers het was die God, die aan Israel gegeven had een land, waaraan het niet gear /

heid had en steden, die het niet gebouwd had en het woonde in dezelve, at van de wijngaarden en olijfboomen, die het niet geplant had. Ja het was die God, die de vijanden voor het aangezicht van Israel verdreven had. Ja het was die God, die de vijanden voor het aangezicht van Israel verdreven had Die God, die door Bileam Israel zegende, ofschoon Bileam gekomen was om Israel te vervloeken. Die God, die de Egyptenaren met wagens en ruiters in de Schelfzee deed verdrinken, terwijl Hij Israel droogvoets daardoor liet gaan. En al was het dan ook kwaad in de oogen van Israel den Heere te dienen, weshalve zij liever hunne knieën bogen voor de stomme afgoden, nogthans zegt Jozua in Hfst 24:15 het laatste gedeelte: *Maar aangaande mij en mijn huis, wij zullen den Heere dienen.* Komt laat mij naar aanleiding dezer woorden uwe aandacht bepalen bij: De liefelijkheid van 's Heeren dienst. Voorts wensch ik U te wijzen op

- 1ste Hetgeen deze dienst veronderstelt.
- 2de De zegeningen, die uit deze dienst des Heeren voortvloeien. /

Aleer wij echter onder de hulpe en zegen des Heeren nader U deze punten ontvouwen, zoo laat ons vooraf met elkander zingen uit Ps 121: 4

Verklaring

Jozua herinnert hier in de voorafgaande verzen van ons Hoofdstuk aan de kinderen Israels de weldaden Gods aan hunne vaders en aan hen bewezen. Eenige dier weldaden die de Heere aan Israel bestoond had, hebben wij U reeds opgenoemd. Op grond daarvan vermaant hij hen tot getrouwheid aan God, betuigende voor zich en zijn huis den Heere te zullen dienen; vandaar zegt hij in ons vers: *Maar aangaande mij en mijn huis, wij zullen den Heere dienen.* Reeds lange tijd was Jozua getrouw geweest in den dienst van den Heere zijne God. Immers 40 jaren lang had hij met de kinderen Israels omgedoold in de woestijn, duizenden bij duizenden van Israelieten waren gestorven met wie hij gelijktijdig uit Egypteland het diensthuis was uitgetrokken. Ja, wat zeg ik, van die 600.000 strijdbare mannen /

die uit Egypte waren uitgetrokken was hij met Kaleb alleen slechts over, toen de Israelieten Kana innamen. En dat waarom? Omdat deze twee mannen uit de verspieters de eenigen waren, die geloofden, dat de Heere voor hun aangezicht, de reuzen kinderen Enaks uit Kana zou verdrijven om dat beloofde land erfelijk te geven aan Israel. Alle overigen waren bevreesd om den strijd tegen de Enakieten aan te binden, daarom moesten zij wegens hun ongeloofsterven in de woestijn. Ziet waar dan Jozua en Kaleb vast vertrouwden, dat zij hunne vijanden uit Kana zouden verdrijven, daar beloofde de Heer aan deze twee mannen, wegens hun geloof aan de beloften Gods, dat de Heere hun alleen van al die duizenden Israelieten, die met hen uit Egypte waren uitgetrokken, in Kana zou laten trekken. Ja Jozua werd zelfs na den dood van Mozes door God geroepen tot leidsman over Israel. En waar nu Jozua terugziet op die lange reeks van 40 jaar, waarin de Heere hem getrouw geleid en bewaard had, daar moest hij betuigen /

dat gedurende die 40 jaar zijn lichaamskracht niet was verminderd; ja zijne kleederen aan zijn lichaam zelfs niet waren verouderd; ja duizende redenen had hij meer om de trouwe zorg en macht des Heeren te verheerlijken. Want o, hij weet het zich te herinneren als de dag van gisteren, hoe menigmaal had de Heere, zijnen God hem in de ure des gevaars, moed en kracht gegeven om teneinde toe te strijden, ja zijn God had hem uit alle benauwdheid verlost.

Inderdaad hij was een dienstknecht van dien God, wiens trouw onwankelbaar gebleken was, wiens grimmigheid jegens zijne vijanden verschrikkelijk was, wiens goedheid jegens zijn volk, dat Hem vreest, ondoorgrondelijk was. Welgelukzalig het volk, dat alzoo in den dienst des Heeren staat. Want immers die God van Jozua is nu nog dezelfde onveranderlijke God die alleen kan zeggen: Ik, de Heere worde niet veranderd, daarom zijt gij, o huis Jakobs niet verteerd. En nu geliefde Echtgenooten wat zal ik U beter toewenschen, /

dan dat gij als een eenigman volmondig met een Jozua betuigt, *Ik en mijn huis wij zullen den Heere dienen*. Is het, dat gij mij toevoegt: Maar hoe zal ik den Heere dienen zóó dat heel mijn dienst een dienst der liefde zij; zoodat ik waarlijk liefheb den Heere, mijn God met heel mijn hart, met heel mijne ziel, ja met alle krachten? Is het dan genoeg, dat ik de genademiddelen, die de Heere in zijne kerk verordineerd heeft gebruik, dat ik getrouw opga onder den dienst des Woords, het gebruik der heilige sacramenten waarneem de huisgodsdienstoefening niet ~~verzuim~~ nalaat? Noodig zijn het gebruik dezer genademiddelen zeer zeker, daar het de weg is waarop wij den Heere Jezus vinden; doch genoegzaam ter zaligheid zijn zij niet. Nee, bij het gebruik dezer genademiddelen moet noodwendig komen een zoeken, een vragen naar den Heere en zijne sterkten. Ja een bidden of Hij, wien gij behoort te dienen, het eerst u wil dienen. Immers dat is zoo noodig, dewijl wij door de Zonde van nature gansch onbekwaam zijn /

Hem te dienen; ja wij veeleer dienstkneden des satans zijn en in alles zijn wil zijn onderworpen. Hoe noodzakelijk is het dat de Heere het eerst ons dient door het hart te overwinnen door zijn Woord en Geest; den satan in de ziele gevangen te nemen, de zonde te verbreken en de onwillige wil gewillig te maken om Hem te dienen. Zegt ge, het is te veel, dat de Heere mij onwaardige aldus zou dienen, daar ik door mijne zonden het niet waard ben. O weet het, Hij ~~doet het~~ dient u niet omdat gij het waard zijt; want wat zijt gij waard van nature niets dan de hel en het eeuwig verderf; maar Hij dient u alleen om zijns grooten Naams wil; opdat in u nietige, zwakke aarden vaten de schoonheid zijner goddelijke eigenschappen als de rijkdom zijner genade de grootheid zijner liefde zou uitblinken en Hij in u zou worden verheerlijkt; ja gij leesbare brieven van Christus zoudt worden. O wonder Hij de Heere Jezus die is de Almachtige God, door wiens macht eenmaal hemel en aarde uit niet is geschapen, de Eengeboren Zoon van God, van eeuwigheid in den schoot des Vaders, vernedert zich in zijn knechtsgestalte zoo diep, dat Hij de voeten zijner discipelen wast. Petrus /

ziende hoe hier de Schepper zijn schepsel dient is door dit blijk der dienende liefde van den Heere Jezus zóó getroffen, dat hij uitroept: *Gij zult mijne voeten niet wasschen in der eeuwigheid.* Deze liefdedienst is hem te groot, hij kan er niet bij; daarom duldt hij het niet, dat de Heere zich zoo diep vernedert om Hem te dienen. Nogthans is het noodig; want deze symbolische handeling der voetwassching beteekent niet maar eene lichamelijke reiniging alleen, maar veel meer eene reiniging naar de ziele; vandaar sprak de Heiland: *Die gewasschen is heeft niet van noode dan de voeten te wasschen, maar is geheel rein.* Wiesch de Heiland de voeten zijner discipelen, zou hij daar niet veel meer hunne zielen reinigen in zijn bloed, dat reinigt van alle zonden en hen bekwamen tot zijn dienst? Ja in deze voetwassching leert de Heiland zijn discipelen en ook ons dat wie onzer de meeste wil zijn, zich aller dienaar betoone. Vandaar sprak de Heiland Indien dan Ik de Heer en Meester uwe voeten gewasschen heb, zoo zijt ook gij schuldig elkanders voeten te wasschen. Heeft de Heere /

ook U reeds waarde Echtelieden aangenomen niet allen uitwendig, maar inwendig in zijn dienst. Gij hebt gehoord wat het wezen de kern dezer dienst uitmaakt, het is liefde tot zijn ~~grooten Naam~~. Hoe meer nu die liefde, die van God in uwe harten uitgestort is, wascht en toeneemt, des te vaardiger zult gij u ook in deze dienst betoonen. Blaast dan dat heilig liefdevuur tut uw Heiland aan, door weg te doen al wat dat vuur bluscht. Ook Jozua sprak tot het volk van Israel: Doet de vreemde goden weg, die in het midden van U zijn en neigt uwe harten tot den Heere, den God van Israel. Doet dan weg uit uwe zielen die groote liefde tot de wereld, ja doet weg dat leunen en steunen op schepselen, maar ook hoogmoedig zondige driften of welke afgoeden er meer in uwe zielen zijn en neigt uwe harten tot den Heere, den God van Israel. ~~Ziet, de~~ Door onder het gebruik der genademiddelen den Heere te zoeken als ~~de~~ het gebed, den dienst des Woords, het onderzoek van Gods Woord in uwe huisgezinnen daardoor zal het heilig vuur der liefde tot God met steeds groter kracht ontvlammen. En hoe meer deze liefde tot God wascht, des te meer zal ook uwe onderlinge liefde worden geheiligd. /

Gij leert dan, hoe gij door het geloof in Christus waarlijk één zijt als man en vrouw, wijl ulieden beider begeerten uitgaan naar één Heiland. Hem te leeren kennen acht gij dan voor het hoogste goed, daarom treedt de huisvader op als profeet in zijn gezin, onderzoekende de Schriften, want die zijn het, die van uw Heer getuigen. Hem uwe nooden te klagen, is dan een gedurige behoefte des harten, daarom stort de huisvader opentlijk in den gebede als priester in zijn huisgezin, gedurig zijn hart uit. Hem als Koning te eeren is de vurige wensch uwer zielen, daarom worden uwe harten steeds gewilliger des Heeren wil te volbrengen. Ziet in deze dienst des Heeren kent de man zijne roeping tegenover zijne vrouw, wijl hij als de sterkere de zwakheden van het zwakke vat leert dragen, haar leidt met verstand en wijsheid en weet de kinderen in onderdanigheid te houden; ja wil, dat ook zijne dienstbaren met hem den Heere dienen, zeggende met Jozua *Ik en mijn huis wij zullen den Heere dienen*. De vrouw daarentegen late zich leiden en zoekt geene heerschappij te voeren over den man, maar in alle nederigheid /

bestuurt zij haar huis naar het Woord des Heeren. En ten slotte: Neemt in den dienst der zonden en der wereld de kracht steeds af, totdat bij den dood alle krachten zijn verbruikt en de ongeloovige in de hel de eeuwige dood binnentreedt, alzoo is het niet met U. Zoo gij ~~als~~ gewillig den Heere dient. Uwe kracht verslijt niet. Integendeel hoe langer gij den Heere dient, des te meer zult gijl.(ieden) van kracht tot kracht steeds voortgaan, ja zelfs in den grijzen ouderdom zult gij nog vruchten dragen, ervarende de vervulling van 's Heeren beloften, dat hun die den Heere vreezen en dienen, gedurig de krachten vernieuwen; totdat ten slotte bij de dood de Heer U als zijn getrouwe dienaars laat ingaan in de /

vreugde uwe Heeren en gij hier namaals niet
onvolmaakt en ten deel, gelijk hier op aarde wegens
de macht der inwonende zonde, maar tot in alle
eeuwigheid volmaakt, omdat de last der zonde u
niet meer drukt, den Heere uwer God zult blijven
dienen. Amen.

Ps 134:3

Ps 81:13

lezen Jozua 24:1-15

Ps 121:4

Ps 134:2 knielt

Ps 134:3